

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કિશોર એકનાથ નિકમ

વિરુદ્ધ

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય

સપ્ટેમ્બર ૨૨, ૨૦૦૬

[જી. પી. માથુર અને એ. કે. માથુર, ન્યાયાધીશો]

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦-કલમ ૩૦૨ સાથે વાંચીને કલમ ૩૪-આરોપી નં. ૧-
આરોપી નં. ૨એ ફરિયાદી સાક્ષીઓને તેમાંથી એકને છરીના ઘા મારીને આ
મામલે દખલ કરતા અટકાવ્યા હતા-નીચેની અદાલતો દ્વારા કલમ ૩૪ને
આકર્ષતા આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવા-કલમ ૩૪ આરોપી નં. ૨-પકડઃ
આરોપી નં. ૨ કલમ ૩૪ ને આકર્ષવા માટે પૂરતું છે કારણ કે તેણે આરોપી નંબર
૨ ના સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે કામ કર્યું હતું. ૧-સામાન્ય હેતુ.

અપીલકર્તા-આરોપી નંબર ૨ સાથે આરોપી નંબર-૧ અને ૩ આવ્યા જ્યાં મૃતક પીડબ્લ્યુ-૧ સાથે બેઠો હતો. તેઓએ મૃતકોને તેમની નજીક બોલાવ્યા. ચર્ચા ગરમ શબ્દોની આપ-લેમાં ફેરવાઈ ગયા પછી, તેઓએ ગાળો આપવાનું શરૂ કર્યું. ત્યારબાદ એ-૧ એ મૃતકના પેટમાં છરી વડે પ્રહાર કર્યો હતો. અપીલકર્તા-આરોપી અને આરોપી નં. ૩ ત્યાં ઊભા હતા. જ્યારે અન્ય સાક્ષીઓ. ફરિયાદી સાક્ષીઓ-૨ અને ૩ એ દરમિયાનગીરી કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, અપીલકર્તા-આરોપીએ છરી બહાર કાઢી અને તેમને દૂર રહેવાની ધમકી આપી અને એક સાક્ષીને ઈજા પણ પહોંચાડી.

ટ્રાયલ કોર્ટે એ-૧ અને અપીલકર્તા-આરોપીને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૨,૫૦૪,૫૦૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા હતા. એ-૩ નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો.હાઈકોર્ટે દોષિત ઠેરવવાની પુષ્ટિ કરી હતી.

આ અદાલતમાં અપીલમાં અપીલકર્તા-આરોપીએ દલીલ કરી હતી કે અપીલકર્તા-આરોપી સ્થળ પર ઊભો હતો અને અન્યને આ બાબતમાં દખલ કરતા અટકાવતો હતો, જે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૪ હેઠળ તેની સજા માટે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ ને આકર્ષવા માટે પૂરતું નથી.

અપીલને નકારી કાઢીને કોર્ટે કહ્યું:

પ્રોસિક્યુશન સાક્ષી ૧, ૨ અને ૩ ના નિવેદનોની તપાસ દર્શાવે છે કે એ હકીકતમાં કોઈ શંકા નથી કે આરોપી-અપીલકર્તાએ આરોપી એ-૧ ના સામાન્ય ઇરાદાને આગળ વધારતા પ્રોસિક્યુશન સાક્ષી ૨ અને ૩ ને આ બાબતમાં દખલગીરી કરતા અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. એટલું જ નહીં કે પ્રોસિક્યુશન સાક્ષી ૩ જે દખલગીરી કરવા માંગતો હતો, તેને આરોપી અપીલકર્તા દ્વારા છરીથી ઇજા પહોંચાડીને અસરકારક રીતે અટકાવવામાં આવ્યો હતો. તેથી, આરોપી-અપીલકર્તાનું આ આચરણ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ લાગુ કરવા માટે પૂરતું છે કારણ કે તેણે આરોપી એ-૧ ના સામાન્ય ઇરાદાને આગળ વધારતા કાર્ય કર્યું હતું. આ તાત્કાલિક કેસની હકીકતોને જોતા એ હકીકતમાં કોઈ શંકા નથી કે આરોપી અપીલકર્તા સામાન્ય ઇરાદાને આગળ વધારતા કાર્ય કરી રહ્યો હતો અને પ્રોસિક્યુશન સાક્ષી ૨ અને ૩ ને મૃતકને બચાવતા અટકાવ્યો હતો. તેણે મૃતકની હત્યાના ગુનાને આચરવામાં એ-૧ ના સામાન્ય ઇરાદાને આગળ વધારતા ગુનાને આચરવામાં સહાય કરી હતી. તેથી, આ તાત્કાલિક કેસમાં કલમ ૩૪ લાગુ પડે છે અને આરોપી અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ સાથે કલમ ૩૪ હેઠળ યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો. [૫૬૦- ઈ-૭]

પરશુરામ સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર, [૨૦૦૨] ૮ એસસીસી ૧૬; મિથુ સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ પંજાબ, [૨૦૦૧] ૪ એસસીસી ૧૯૩ અને ઈદરીશ ભાઈ

દાઉદભાઈ વિ. સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત, [૨૦૦૫] ૩ એસસીસી ૨૭૭, ને અલગ પાડવામાં આવ્યા.

ફોજદારી અપીલ અધિકારક્ષેત્ર:

૨૦૦૫ની ફોજદારી અપીલ નંબર ૭૭૨.

ફોજદારી અપીલ નંબર ૭૨૭/૧૯૯૯ માં બોમ્બે ખાતેની હાઈકોર્ટ ઓફ જ્યુડિકેચરના ૨૫/૨૭.૦૧.૨૦૦૫ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે એસ. બી. સાન્યાલ, નરેશ કૌશિક અને લલિતા કૌશિક.

પ્રતિવાદી માટે વી. એન. રઘુપતિ.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયાધીશ એ. કે. માથુર દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

લીવ મંજુર. આ અપીલ બોમ્બે ખાતેની હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા ૧૯૯૯ની ફોજદારી અપીલ નંબર ૭૨૭માં પસાર કરાયેલા આદેશ સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે, જેમાં ઉચ્ચ અદાલતે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને આરોપી અપીલકર્તાની દોષિતતા અને સજાની પુષ્ટિ કરી છે અને તેને દરેકને આજીવન કેદની સજા અને રૂ. ૫, ૦૦૦૭, ડિફોલ્ટમાં સખત કેદ ભોગવવી પડશે-દરેક છ મહિના માટે. તેમને દરેકને ત્રણ મહિનાની સખત કેદની સજા અને રૂ. દરેકને ૫૦૦૭, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૫૦૪ અને ૫૬૨ સાથે ૩૪ હેઠળ છ મહિના માટે સાદી કેદની સજા ભોગવવી પડશે. બોમ્બે

હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ સામે આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

આ અપીલને વેગ આપતી ટૂંકી હકીકતો એ છે કે ૧૧.૪.૧૯૯૮ પર મહેન્દ્ર વિશ્વાસરાવ ભટગે (PWI), પ્રશાંત (મૃતક) અને ઉત્તમ કુમારે લક્ષ્મીપુરીની મારુતિ હોટેલમાં રાત્રિભોજન કર્યું હતું. રાત્રિભોજન બાદ તેઓ આઝાદ ચોક પરત ફર્યા હતા. ફરિયાદી સાક્ષી-૧ અને મૃતક "શાંતિ પ્લાયવુડ" તરીકે ઓળખાતી દુકાનની સામેની સીડી પર બેઠા હતા. આ દરમિયાન ઉત્તમ સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો. વિજય બાપુસાહેબ પિસ્તે (ફરિયાદી સાક્ષી ૨) અને બંડુ @વિજય ડાયનાન્ટેવ ગાટા (ફરિયાદી સાક્ષી ૩) નજીકના એક સિમેન્ટ ગોડાઉનની અંદર બેઠા હતા. દરમિયાન, જગદીશ પ્રભાકર બાબર (આરોપી નં. ૧), કિશોર એકનાથ નિકમ (આરોપી નં. ૨) અને અરુણ હુલશ્વર (આરોપી નં. ૩) તે ઘાટે હોસ્પિટલની બાજુથી આવી હતી. આરોપી નં. ૧ સ્કૂટર પર હતો જ્યારે આરોપી નં. ૨ અને આરોપી નં. ૩ લોકો મોટરસાયકલ પર હતા. તેઓ બિંદુ ચોક તરફ આગળ વધી રહ્યા હતા. જ્યારે તેઓએ મૃતક અને ફરિયાદી સાક્ષી ૧-ફરિયાદીને 'શાંતિ પ્લાયવુડ' ની સીડી પર બેઠેલા જોયા ત્યારે તેઓ તેમની તરફ પાછા આવ્યા અને આરોપી નં. ૧ એ મૃતકને તેની નજીક આવવાનું કહીને ફોન કર્યો. મૃતક અલ નજીક પહોંચ્યો હતો. તેઓએ એકબીજા સાથે ચર્ચા કરી અને ત્યારબાદ ચર્ચા ઉગ્ર શબ્દોની આપ-લેમાં ફેરવાઈ ગઈ અને તેઓએ એકબીજાને ગાળો આપવાનું શરૂ કર્યું. ફરિયાદી સાક્ષી ૧ એ ઝઘડાને અલગ કરવાનો પ્રયાસ

કર્ચો અને મૃતક સાથે ઝઘડો ન કરવા માટે સમજાવ્યું.દરમિયાન, ગોડાઉનમાં બેઠેલા પ્રોસીક્યુશન સાક્ષી ૨ અને પ્રોસીક્યુશન સાક્ષી ૩ આરોપી નં.૧. આરોપી નં. ૧ એ તેની કમરની બાજુથી છરી કાઢી અને તેને તેનો ફટકો આપવા માટે મૃતક તરફ દોડી ગયો.આવી જીવલેણ દુર્ઘટનાને ટાળવા માટે ફરિયાદી સાક્ષી ૨ અને ફરિયાદી સાક્ષી ૩ એ મૃતકને આરોપી નં. ૧ અને તેઓ મૃતકને તે જગ્યાએથી ધકેલી દેવામાં સફળ થઈ શક્યા.પછી ફરિયાદી સાક્ષી ૧ મદદ મેળવવા માટે ગોડાઉનમાં દોડી ગયો પરંતુ તેને કંઈ મળ્યું નહીં.તેણે ગોડાઉનમાંથી વીજળીની નળી અને વાંસનો ટુકડો લીધો.તે ગોડાઉનમાંથી વીજળીની નળી અને વાંસનો ટુકડો લઈને બહાર આવ્યો.દરમિયાન, તેને જાણવા મળ્યું કે ઝઘડો ઓડી પાન શોપ સામે ખસેડવામાં આવ્યો છે.ફરિયાદી સાક્ષી ૧ ફરિયાદી આરોપી નં. ૧, આરોપી નં. ૧ એ મૃતકના પેટમાં છરીના ઘા માર્યા અને આરોપી નં. ૨ અને આરોપી નં. ૩ લોકો સ્થળ પર ઊભા હતા.જ્યારે અન્ય સાક્ષીઓએ આરોપી નં. ૨ એ છરી બહાર કાઢી અને ધમકી આપી કે તેઓ દૂર રહે અને આ ઘટનામાં દખલ ન કરે.આ દરમિયાન મૃતક જમીન પર પડી ગયો હતો.ફરિયાદી સાક્ષી ૧ તરત જ બિંદુ ચોકથી રિક્ષા લાવ્યો.દરમિયાન, આરોપી નં. ૧ એ મૃતકના પેટમાં અને શરીરના અન્ય ભાગો પર છરીનો પ્રહાર કર્યો હતો.ફરિયાદી સાક્ષી ૧-ફરિયાદીએ પણ આરોપી નંબરના માથા પર ઇલેક્ટ્રિક ટ્યુબનો ફટકો આપ્યો હતો. ૧ અને તેની પીઠ પર વાંસ સાથે પણ.આરોપી નં. ૧ને માથા અને શરીરના અન્ય ભાગો પર પણ ઈજા થઈ હતી.દરમિયાન, ફરિયાદી સાક્ષી ૩ એ પણ આરોપી નં. ૨ જેણે તેને મૃતકને ન બચાવવાની ધમકી

આપી હતી.તેને હાથની વચ્ચેની આંગળીમાં પણ ઈજા થઈ હતી.દરમિયાન ફરિયાદી સાક્ષી ૨ એ મદદ માંગી અને તેના કોલ પર એક સૂર્યવંશી પણ સ્થળ પર આવ્યો.ફરિયાદી સાક્ષી ૧-ફરિયાદી દ્વારા રીક્ષા લાવવામાં આવી હતી.ત્યારબાદ ત્રણેય આરોપી સ્થળ પરથી ભાગી ગયા હતા.મૃતકને સી. પી. આર. હોસ્પિટલમાં લાવવામાં આવ્યો હતો.તેમની હાજરી ફરિયાદી સાક્ષી ૧૪-ડો. નલવાડે દ્વારા કરવામાં આવી હતી પરંતુ મૃતક ઈજાના કારણે મૃત્યુ પામ્યો હતો.ત્યારબાદ પોલીસને રિપોર્ટ મોકલવામાં આવ્યો હતો.મૃતદેહનું પોસ્ટમોર્ટમ કરવામાં આવ્યું હતું.આરોપી સામે કેસ નોંધવામાં આવ્યો હતો.આરોપીઓની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી અને તેમના કબજામાંથી છરીઓ મળી આવી હતી.પોલીસે તપાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ ત્રણેય આરોપીઓ સામે ચલણ દાખલ કર્યું હતું.

ફરિયાદી પક્ષે જરૂરી પુરાવા રજૂ કર્યા અને માન્ય સત્ર ન્યાયાધીશે યોગ્ય સુનાવણી પછી આરોપી નં. ૧ અને આરોપી નં. ૨ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦૨,૫૦૪,૫૬૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાના દોષિત છે અને તેમને ઉપરોક્ત મુજબ આજીવન કેદની સજા સંભળાવવામાં આવી છે.જોકે, સેશન્સ જજે આરોપી નં. ૩-અરુણ વિલાસ હુલશ્વર કારણ કે તે માત્ર સ્થળ પર હાજર હતો અને તેને દોષી ઠેરવવામાં આવ્યો ન હતો.વિદ્વાન સત્ર ન્યાયાધીશે ચુકાદો આપ્યો હતો કે આ આરોપીની માત્ર હાજરી તેને આઈ. પી.

સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૨,૫૦૪,૫૦૬ (૨) હેઠળ દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતી નથી.

આ આદેશ સામે અપીલ માનનીય હાઈકોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવી હતી.બોમ્બે હાઈકોર્ટની વિદ્વાન ખંડપીઠે ઉપરોક્ત બંને આરોપીઓની સજા અને દોષિત ઠેરવવાની પુષ્ટિ કરી હતી.તેથી, આરોપીની હાલની અપીલ નં. માત્ર ૨.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલશ્રી રજૂઆત કરી હતી કે વર્તમાન કેસમાં આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને આરોપી અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવા માટે આકર્ષિત કરવામાં આવતી નથી.

વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલશ્રી બોમ્બે હાઈકોર્ટના ચુકાદા પર પ્રહાર કર્યો છે અને અમને પુરાવા તરફ લઈ ગયા છે અને અમને સમજાવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે વર્તમાન પરિસ્થિતિમાં અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવા માટે કલમ ૩૪ નો ઉપયોગ કરી શકાતો નથી.વિદ્વાન વકીલશ્રી રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તા માત્ર ઊભો હતો અને અન્ય વ્યક્તિઓને આ બાબતમાં દખલ ન કરતા અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો.ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને આરોપી અપીલકર્તાને કલમ ૨૪૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવવા માટે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૪ને આકર્ષિત કરવા માટે તે પૂરતું ન કહી શકાય.

આ દલીલના સમર્થનમાં વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલશ્રી નીચેના નિર્ણયો તરફ અમારું ધ્યાન આકર્ષિત કર્યું:

(i) [૨૦૦૨] ૮ SCC ૧૬

[પરશુરામ સિંહ વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય]

(ii) [૨૦૦૧] ૪ SCC ૧૯૩

[મિથુ સિંહ વિ. પંજાબ રાજ્ય]

(iii) [૨૦૦૫] ૩ SCC ૨૭૭

[ઇદરીશ ભાઈ દાઉદભાઈ વિ. ગુજરાત રાજ્ય]

આ ત્રણેય કેસોમાં, એક પ્રોત્સાહન આપવામાં આવ્યું હતું, આ અદાલતને કલમ ૩૪ આઈ. પી. સી. ને આકર્ષવા માટે પૂરતું પ્રોત્સાહન મળ્યું ન હતું અને આરોપીઓને તેમની વ્યક્તિગત કાર્યવાહીના આધારે દોષિત ઠેરવ્યા હતા.પરંતુ આ તમામ કેસો કોઈ સહાય પૂરી પાડી શકતા નથી કારણ કે વર્તમાન કેસમાં પ્રોત્સાહનનો કોઈ પ્રશ્ન જ નથી.આરોપી અપીલકર્તાનો ઈરાદો તેની પોતાની કાર્યવાહીથી સ્પષ્ટ થાય છે અને આવી કલમ ૩૪ આકર્ષાય છે.

અમે પક્ષકારો માટે વિદ્વાન વકીલશ્રી સાંભળ્યા છે અને રેકૉર્ડનો અભ્યાસ કર્યો છે.આપણે આ બાબતમાં વિગતવાર તથ્યાત્મક પાસાને પુનરાવર્તિત કરવાની જરૂર નથી કારણ કે નીચેની બંને અદાલતોએ શોધી કાઢ્યું છે કે આ ઘટના બની હતી અને આરોપી અપીલકર્તાએ મૃતકને આરોપી નં. ૧-જગદીશ.વર્તમાન કેસમાં ફરિયાદી સાક્ષી ૧,૨ અને ૩ ના નિવેદનો અનુસાર તે સ્પષ્ટ છે કે ત્રણેય આરોપી સ્ફૂટર અને મોટરસાયકલ પર જઈ રહ્યા હતા જ્યારે તેઓએ મૃતક-

પ્રશાંત અને ફરિયાદી સાક્ષી ૧-ફરિયાદીને 'શાંતિ પ્લાયવુડ' ની દુકાનની સીડી પર બેઠેલા જોયા ત્યારે તેઓ પાછા આવ્યા અને આરોપી નં. ૧-જગદીશે મૃતકને બોલાવ્યો અને પછી ઉગ્ર શબ્દોની આપ-લે થઈ અને આખરે આરોપી નં. ૧-મૃતક પર છરી વડે જગદીશ.આ ઈજાઓ આખરે મૃતક-પ્રશાંતને મૃત્યુ તરફ દોરી ગઈ.ફરિયાદી સાક્ષીઓ ૧,૨ અને ૩ ના નિવેદનો સ્પષ્ટપણે આરોપી નં. ૧-મૃતકને છરી મારવા માટે જવાબદાર જગદીશ.પરંતુ જ્યારે આરોપી અપીલકર્તા અને આરોપી નં. ૩ બંને સ્થળ પર હાજર હતા અને જ્યારે ફરિયાદી સાક્ષી ૩ એ આ બાબતમાં દખલ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે તેને અટકાવવામાં આવ્યો હતો અને તેને છરીથી ઈજાઓ થઈ હતી.

તમામ ફરિયાદી સાક્ષીઓ ૧,૨ અને ૩ ના નિવેદનોનું અવલોકન દર્શાવે છે કે આરોપી અપીલકર્તાએ આરોપી નં. ૧-જગદીશે ફરિયાદી સાક્ષી ૨ અને ૩ ને આ મામલે દખલ કરતા અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો.એટલા માટે કે ફરિયાદી સાક્ષી ૩ જે દરમિયાનગીરી કરવા માંગતો હતો, તેને આરોપી અપીલકર્તા દ્વારા છરીથી ઈજા પહોંચાડીને અસરકારક રીતે અટકાવવામાં આવ્યો હતો.તેથી, આરોપી અપીલકર્તાનું આ વર્તન કલમ ૩૪ ને આકર્ષવા માટે પૂરતું છે કારણ કે તેણે આરોપી નં.૧.વર્તમાન કેસની હકીકતો પર નજર કરીએ તો તેમાં કોઈ શંકા નથી કે આરોપી અપીલકર્તા સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે કામ કરી રહ્યો હતો અને ફરિયાદી સાક્ષી ૨ અને ૩ ને મૃતકને બચાવવા માટે અટકાવ્યો હતો.તેમણે આરોપી નં. ૧ ના સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે ગુનો કરવા માટે સુવિધા

આપી હતી. ૧-જગદીશ મૃતકની હત્યાનું કામ કરે છે-પ્રશાંત.તેથી, વર્તમાન કેસમાં કલમ ૩૪ આકર્ષાય છે અને આરોપી અપીલકર્તાને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૨૪૨ હેઠળ યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો.

તેથી, અમને આ અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા દેખાતી નથી અને તે રદ કરવામાં આવે છે.

અપીલ બરતરફ.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.